

NIEDZIELA MIŁOSIERDZIA – 23 IV 2006

Wyobraźnia miłosierdzia

1. Niedziela, którą dzisiaj celebруем, jest ostatnim dniem oktawy wielkanocnej. Kościół zaprasza nas do rozważenia Janowego opisu dwóch spotkań uczniów Pańskich ze Zmartwychwstałym. Pierwsze spotkanie wydarzyło się w sam dzień Zmartwychwstania, czyli pierwszego dnia tygodnia, w Dzień Pański, w *niedzielę*. Drugie spotkanie odbywa się po ośmiu dniach, czyli w kolejny pierwszy dzień tygodnia, w Dzień Pański, w *niedzielę*. Podkreślamy te dni, aby sobie uwyraźnić, dlaczego chrześcijanie od początku schodzą się w tym dniu na wspólne zebrania, aby celebrować Eucharystię.

2. Przypatrzmy się jednak przesłaniu owych dwóch pierwszych niedziel. Podczas pierwszego spotkania Chrystus Zmartwychwstały staje w sali Wieczernika pośród swoich uczniów, strwożonych i zamkniętych z obawy przed tymi, którzy mogliby zgotować im taki los, jaki zgotowali ich Nauczycielowi. Jakie zatem zaskoczenie i radość ze spotkania z Tym, który był umarły, a teraz jest Żyjący. Słowa Mistrza są zwięzłe i bardzo głębokie. To przekazanie misji, jaka ich czeka. Zatrzymajmy się nad elementami tejże misji:

– Chrystus, obdarzając ich pokojem („Pokój wam!”), wzywa, aby uczniowie byli ludźmi pokoju – nie tego, który daje świat, ale który płynie z przesłania wydarzenia paschalnego. Pokój ten wynika z pojednania z Bogiem, jakiego doświadczają w Chrystusie.

– Posłanie uczniów, o którym mówi Jezus, jest takim posłaniem, z jakim przyszedł On sam, posłany przez Ojca, aby wszelkiemu stworzeniu głosić Dobrą Nowinę. Apostołowie i kolejni uczniowie Chrystusa mają za zadanie przedłużanie misji Jezusa tutaj, na ziemi.

– Odkupiciel udziela im swojego Ducha, aby mieli moc odpuszczania grzechów. Będąc sami pojednani z Bogiem, mają za zadanie przywracanie wolności człowiekowi mocą Bożego Ducha, w imię Chrystusa.

Bóg przychodzący do człowieka w swoim Synu, Jezusie Chrystusie, jest Bogiem miłości. Otwiera przed człowiekiem możliwość udziału w swoim życiu. Obdarzonego zaś udziałem w swoim życiu człowieka wzywa do dzielenia się otrzymanym darem.

3. Podczas pierwszego spotkania Jezusa z uczniami nie było Tomasza. Wydaje się, że po ośmiu dniach Chrystus przychodzi specjalnie dla niego. Tomasz ma zatem okazję, by wyznać swoją wiarę w Zmartwychwstałego Pana. Jezus zaś wypowiada kolejne błogosławieństwo, które można nazwać dopełnieniem Ośmiu błogosławieństw: „Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli” Chcemy zatem w tym spotkaniu z Tomaszem sięgnąć naszym duchowym wzrokiem jeszcze głębiej. Owo błogosławieństwo Zmartwychwstałego Chrystusa kieruje naszą uwagę właśnie na wrażliwość zauważania obecności Jezusa w różnych okolicznościach naszego życia.

Pierwsze czytanie mówi nam o tej obecności Pana w postawie „jednego ducha i jednego serca”, które ożywiało wspólnotę pierwszych chrześcijan. To następnie prowadziło ich do zauważania Chrystusa w potrzebujących i dzielenia się z innymi tym, co sami posiadali.

4. Nasze niedzielne przeżywanie Eucharystii i doświadczanie przez nas Bożego miłosierdzia nie może zatem zamknąć się w czterech ścianach parafialnego kościoła czy własnego mieszkania. Gromadzimy się, aby doświadczyć spotkania ze Zmartwychwstałym w naszych braciach i siostrach, zgromadzonych w Jego Imię, w kapłanie – przewodniczącym naszemu zgromadzeniu i uobecniającemu Jezusa, w słowie Bożym i w znakach sakramentalnych chleba i wina. Jednak to spotkanie z Nim musi rozciągnąć się na całe nasze życie. Przypominamy sobie zatem słowa Sługi Bożego Jana Pawła II: „Doznajemy niejako przynaglenia, abyśmy korzystając z daru miłosiernej miłości Boga, sami z dnia na dzień oddawali życie, czyniąc miłosierdzie wobec braci. Uświadamiamy sobie, że Bóg, okazując nam miłosierdzie, oczekuje, że będziemy świadkami miłosierdzia w świecie” (Kraków, 18 VIII 2002).

ks. Paweł Cembrowicz